

[Margrete Auken]

hr. Løvig Simonsen det? Tror han det? Og den anden ende af det er altså, at kommunen vil gøre noget i en fart.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg tror, vi alle sammen godt er klar over, at det her er en sag, hvor der også er ømme tæer i, og derfor kan giftiggrøn eller grøn-grøn-grøn hurtigt blive til rrrrrrrrr.

Til det, hr. Løvig Simonsen sagde, har jeg et spørgsmål. Hr. Løvig Simonsen sagde: vi vil godt afvente miljøankenævnet, og vi vil også godt finde ud af, om Københavns borgerrepræsentation kan sætte en tid på. Betyder det, at når ankenævnsafgørelsen ligger der og der ikke er en klar og acceptabel tidsplan for afvikling af klorproduktionen, så vil socialdemokratiet her på Christiansborg fastsætte en tidsplan for afviklingen, som vel at mærke tager højde for, at der bor mange mennesker, som risikerer deres liv, så længe klorproduktionen stadig væk er der?

Jeg siger det ikke, fordi jeg mener, problemet er enkelt, men jeg siger det, fordi jeg mener, det er vigtigt at få at vide, om socialdemokratiet er villigt til at gå det skridt videre, når ankenævnsafgørelsen ligger der – selvfølgelig under forudsætning af, at den ikke siger, at produktionen skal afvikles, hvad jeg indtil videre har tilladt mig at tro at den ikke vil gøre.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Det kan godt være, at fru Margrete Auken finder min tone lidt for belærende. Det må jo være min uddannelse som folkeskolelærer. Men jeg taler i hvert fald ikke hen over hovedet på folket, hvad præster ofte gør.

Må jeg sige til fru Margrete Auken, at når det drejer sig om de mennesker, der bor derude, så gjorde jeg i mit indlæg klart opmærksom på, at vi er vidende om den utryghed, disse mennesker nærer. Det er bl.a. det, der er baggrunden for, at vi er enige i sigtet med forslaget.

Hvilket resultat miljøankenævnet vil komme til – det gælder også fru Anne Grete Holmsgård – kan jeg ikke vide, men jeg kan forstå, at både fru Margrete Auken og fru Anne Grete Holmsgård har en fornemmelse

af, hvor det bærer hen. Det er klart, at når disse resultater foreligger, skal de tages med i de overvejelser, vi så foretager os. Man vil vel ikke forlange, at jeg her i dag skal tage stilling til, hvad vi vil gøre, når afgørelsen foreligger? Det er vigtigt, at vi gør opmærksom på, at vi ønsker, at miljøankenævnet hurtigt kommer med en afgørelse, for sagen har jo – det er korrekt – været behandlet temmelig længe.

Hvad jeg forestiller mig med hensyn til mine partifæller i Københavns kommune? Det er da givet, at når vi mener, at det her bedst løses i Københavns kommunes regie, så er det, fordi det var principielt, at tilsynsmyndighederne tog disse opgaver op og fandt frem til en løsning.

Man bebrejder dem, at de ikke har sat et åremål på. Ja men det kunne da godt tænkes, at man efter den debat, man formentlig vil tage nu i Københavns kommune, vil finde det rimeligt, at man går mere konkret til værks. Det er det, vi har givet udtryk for, og det er det, vi håber at denne debat kan medvirke til.

Jeg vil gerne, også for mine synders skyld, fru Anne Grete Holmsgård, sige, at jeg da gerne skal lade være med at tvære mere rundt i, hvem der er grøn, og hvor meget grøn, men vissengrønne bliver vi ikke.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er jo glædeligt, at de ikke gør det. Det vil vi så tage til os.

Jeg vil lige sige til hr. Løvig Simonsen – nu prøver jeg at opfatte det positivt – at der ligger en melding til borgerrepræsentationen om, at hvis ikke der sker et eller andet dér, så har vi jeres opbakning. Ellers giver det ingen mening at sige, at man er enig i sigtet.

Det er i overensstemmelse med, hvad en af hr. Løvig Simonsens partifæller skrev i Aktuelt 30. december 1985. Hr. Poul Bloch Poulsen slutter en større artikel om Sojakagen med at skrive, at hverken borgerrepræsentationen eller miljøankenævnet er de rigtige steder, sådan som sagen ligger nu. Han formulerer slutningen på sin artikel sådan:

»Derfor er dette et opråb til folketingset om at overtage ansvaret for en flytning af klorproduktionen.«